

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ
ຄະນະສານແພ່ງ
ຂັ້ນອຸທອນ

ເລກທີ 005/ອທ.ພ
ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017

ຄໍາພິພາກສາ

ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:

ທ່ານ ນາງ ຈິນສຸກ ຝັນດີສະຫວັດ ປະທານ

ທ່ານ ບົວລະວັນ ເທບພະວິງ ຄະນະ

ທ່ານ ນາງ ສີອໍາພອນ ຈິດຕະວິງສາ ຄະນະ

ນັ່ງພ້ອມດ້ວຍ ທ່ານ ບຸນມາ ຮັກຫຼ້າມາລາວິງ ຈໍາສານ

ໂດຍຊ້ອງໜ້າ ທ່ານ ປັນຍາ ພິມມະຈັກ ຜູ້ຕາງໜ້າຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອ

ໄດ້ເປີດປະຊຸມສານຂຶ້ນໃນວັນທີ 31 ມີນາ 2017, ເວລາ 9:00 ໂມງ, ຢູ່ທີ່ຫ້ອງປະຊຸມສານຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ທີ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ ເພື່ອພິຈາລະນາຄະດີແພ່ງ ເລກທີ 17/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 11 ທັນວາ 2015 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ.

ລະຫວ່າງ

ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ ຊຸນດາລາ, ອາຍຸ 52 ປີ, ສັນຊາດລາວ, ອາຊີບນັກທຸລະກິດ, ປັດຈຸບັນຢູ່ໜ່ວຍ 2, ເຮືອນເລກທີ 22, ບ້ານຊຽງທອງ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ໂຈດ);

ທ້າວ ບຸນທະວີ ຄໍລະຍົກ (ທະນາຍຄວາມຝ່າຍໂຈດ);

ນາງ ບຸນທັນ, ອາຍຸ 58 ປີ, ສັນຊາດລາວ, ອາຊີບຄ້າຂາຍ, ປັດຈຸບັນຢູ່ໜ່ວຍ 5, ເຮືອນເລກທີ 90, ບ້ານສັງຄະໂລກ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ຈໍາເລີຍ);

ທ້າວ ແສງວິງຈິດ ຢ່າງວິໄລ, ອາຍຸ 71 ປີ, ສັນຊາດລາວ, ອາຊີບຄ້າຂາຍ, ປັດຈຸບັນຢູ່ບ້ານວຽງແກ້ວ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ (ບຸກຄົນທີສາມ);

ກ່ຽວເລື່ອງ: ທວງເອົາເງິນຄືນ.

ສານ

ໃນນາມ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ;

ອີງຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສານປະຊາຊົນ ສະບັບປັບປຸງປີ 2009;

ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປັບປຸງປີ 2012;

ໄດ້ແຈ້ງຄະດີທີ່ນໍາອອກມາພິຈາລະນາ ພ້ອມທັງແຈ້ງຊື່ ແລະ ນາມສະກຸນຂອງປະທານ, ຄະນະສານ, ຈໍາສານ, ຜູ້ຕາງໜ້າຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອ ໃຫ້ໂຈດ, ຈໍາເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ ຊາບແລ້ວ;

ໄດ້ແຈ້ງສິດໃນການຄ້ານຕົວຄະນະສານ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງໃນຄະນະສານ, ຈໍາສານ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອ ໃຫ້ໂຈດ, ຈໍາເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ ຊາບແລ້ວ;

ໄດ້ແຈ້ງສິດໃນການຕໍ່ສູ້ຄະດີ ໃຫ້ໂຈດ, ຈໍາເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ ໃນທີ່ປະຊຸມສານແລ້ວ;
ໄດ້ຟັງຄໍາໃຫ້ການຂອງໂຈດ, ຈໍາເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ ໃນທີ່ປະຊຸມສານແລ້ວ;
ໄດ້ຟັງຄໍາຖະແຫຼງຂອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອແລ້ວ.

ເນື້ອຄະດີ

ເຫັນຕາມເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ສະບັບລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2015 ຂອງທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ອ້າງວ່າ: ໃນເບື້ອງຕົ້ນຕົນ ແລະ ທ້າວ ແສງວິຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ໄດ້ມາຊື້ທີ່ດິນນ່ານາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ສອງຕອນ ຄື: ຕອນທີໜຶ່ງ ມີເນື້ອທີ່ 263 ຕາແມັດ ຕາມໃບຕາດິນ ສະບັບເລກທີ 217, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2003 ອອກຊື່ຈໍາເລີຍ ແລະ ຕອນທີສອງ ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ຕາມໃບຕາດິນ ສະບັບເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2003 ອອກຊື່ຈໍາເລີຍ ຊຶ່ງທີ່ດິນທັງສອງຕອນ ແມ່ນຕັ້ງຢູ່ບ້ານສັງຄະໂລກ, ເມືອງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ໃນ ມູນຄ່າ 9,600,000 ບາດ ຕາມໃບສັນຍາຊື້ຂາຍທີ່ດິນ ສະບັບເລກທີ 01/ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012. ພາຍ ຫຼັງທີ່ພວກຕົນໄດ້ຊໍາລະເງິນໃຫ້ແກ່ຈໍາເລີຍໝົດແລ້ວ ຈໍາເລີຍກໍໄດ້ໂອນໃບຕາດິນອອກເປັນຊື່ຕົນກັບທ້າວ ແສງວິຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ), ຕໍ່ມາພວກຕົນຈຶ່ງໄດ້ໄປສະເໜີໃຫ້ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນລົງໄປກວດກາວັດແທກເຂດແດນຂອງທີ່ ດິນຄືນໃໝ່ ຈຶ່ງຮູ້ວ່າເນື້ອທີ່ດິນຕອນທີສອງ ຕາມໃບຕາດິນ ສະບັບເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2003 ມີເນື້ອ ທີ່ດິນຕົວຈິງພຽງແຕ່ 5,868 ຕາແມັດ ໂດຍອີງຕາມໃບຢັ້ງຢືນ ສະບັບເລກທີ 246/ຫຊສ.ຫຼບ, ລົງວັນທີ 11 ເມສາ 2015 ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງຫຼວງພະບາງ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພວກຕົນກໍໄດ້ ເຂົ້າໄປຫາຈໍາເລີຍເພື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຮູ້ຕໍ່ກັບເນື້ອທີ່ດິນຕົວຈິງຂອງທີ່ດິນທັງສອງຕອນ ພ້ອມທັງໄດ້ສະເໜີໃຫ້ຜູ້ ກ່ຽວສິ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນໃນເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ ທີ່ຂາດຫາຍໄປນັ້ນ ຄິດໄລ່ເປັນເງິນ 5,952,055 ບາດ ຄືນໃຫ້ແກ່ພວກຕົນ ແຕ່ຈໍາເລີຍປະຕິເສດບໍ່ຍອມສິ່ງຄືນ. ພວກຕົນຈຶ່ງໄດ້ຂຽນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງມາຍັງສານປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເພື່ອ ທວງໃຫ້ຈໍາເລີຍສິ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນ 5,952,055 ບາດ ຄືນໃຫ້ແກ່ພວກຕົນ.

ເຫັນຕາມເນື້ອໃນຄໍາແກ້ຟ້ອງ ສະບັບລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2015 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ອ້າງວ່າ: ຕົນ ເອງແມ່ນຮັບຮູ້ວ່າ ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນທັງສອງຕອນໃຫ້ແກ່ໂຈດແທ້, ແຕ່ການທີ່ໂຈດໄດ້ຮ້ອງຟ້ອງເພື່ອທວງໃຫ້ຕົນສິ່ງເງິນ ຄ່າທີ່ດິນຄືນ 5,952,055 ບາດ ໂດຍອ້າງວ່າ ທີ່ດິນຕອນທີສອງ ຕາມໃບຕາດິນ ສະບັບເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2003 ມີເນື້ອທີ່ດິນຕົວຈິງພຽງແຕ່ 5,868 ຕາແມັດ ຊຶ່ງຂາດຫາຍໄປ 1 ເຮັກຕາ ນັ້ນ ຕົນບໍ່ຮັບຮູ້ ເພາະວ່າ ໃບ ຕາດິນທັງສອງສະບັບເປັນໃບຕາດິນແຂບຄໍາ ທີ່ທາງຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ ເປັນຜູ້ອອກໃຫ້, ຊຶ່ງກ່ອນ ໜ້າທີ່ຈະມີການຊື້ຂາຍກັນນັ້ນ ຜູ້ຊື້ກໍໄດ້ລົງໄປກວດກາເຂດແດນຕົວຈິງ ແລະ ກໍຮັບຮູ້ແລ້ວວ່າ ທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວຕິດ ກັບທີ່ດິນຂອງໃຜແດ່, ການຂາຍທີ່ດິນກໍແມ່ນຂາຍຍົກບໍ່ໄດ້ຂາຍເປັນຕາແມັດ. ຖ້າວ່າເນື້ອທີ່ດິນຫາກບໍ່ຄົບຖ້ວນຕາມ ທີ່ໂຈດກ່າວອ້າງມານັ້ນ ຕົນກໍຈະຂາຍທີ່ດິນທັງສອງຕອນໃນລາຄາ 9,600,000 ບາດ ຄືເກົ່າ. ການທີ່ໂຈດໄດ້ຮ້ອງ ຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອທວງໃຫ້ຕົນສິ່ງເງິນຄືນ 5,952,055 ບາດ ນັ້ນ ກໍເປັນການຄິດໄລ່ເອົາເອງ, ຕົນແມ່ນບໍ່ຮັບຮູ້ ແລະ ການຊື້ຂາຍລະຫວ່າງຕົນກັບໂຈດແມ່ນເຮັດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈທັງສອງຝ່າຍ, ໂດຍຜ່ານອຳນາດການປົກຄອງ ບ້ານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ຫ້ອງການທະບຽນສານ ໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກການຂອງກົດໝາຍທຸກຢ່າງ, ຕົນຈະ ບໍ່ຍອມສິ່ງເງິນຄືນໃຫ້ແກ່ໂຈດຢ່າງເດັດຂາດ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕົນຈຶ່ງໄດ້ສະເໜີໃຫ້ສານປະຊາຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ພິຈາລະ ນາຕັດສິນໃຫ້ຄວາມເປັນທໍາແກ່ຕົນດ້ວຍ.

ຮຸບຄະດີ

ເຫັນຄໍາຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ບອກວ່າ: ຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ສະບັບລົງວັນທີ 20 ພະຈິກ 2015 ຂອງທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ມີເຫດ ຜົນບາງສ່ວນ ສານຈຶ່ງຮັບມາພິຈາລະນາ; ຄໍາແກ້ຟ້ອງ ສະບັບລົງວັນທີ 10 ທັນວາ 2015 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາ

ເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນ ສານຈຶ່ງບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາ; ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ສົ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນ 5,951,273 ບາດ ຄືນ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ). ຖ້າວ່ານາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ບໍ່ມີຄວາມສາມາດສົ່ງເງິນຄືນ ແມ່ນໃຫ້ປະກາດ ຂາຍທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍເຮືອນ ແລະ ໃຫ້ນຳເອົາເງິນຢູ່ເລກບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານການຄ້າຕ່າງປະເທດລາວມະຫາຊືນ ສາຂາແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກຊື່ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ຕາມຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບ ສະບັບເລກທີ 008/ຂຕ.ພ, ລົງວັນ ທີ 10 ສິງຫາ 2016 ມາໃຊ້ແທນໃຫ້ແກ່ໂຈດຈົນຄົບຖ້ວນຕາມຈຳນວນ 5,951,273 ບາດ, ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າຍັງບໍ່ພໍ ເທົ່າໃດແມ່ນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ຊອກຫາມາໃຊ້ແທນໃຫ້ຄົບຕາມຈຳນວນ ແຕ່ຖ້າຫາກວ່າເຫຼືອເທົ່າໃດແມ່ນ ໃຫ້ສົ່ງຄືນນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ); ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ເສັຍເງິນຄ່າອາກອນຂອງລັດ 119,025 ບາດ ພ້ອມ ທັງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຕ່າງໆ ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ; ໃຫ້ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ) ເສັຍ ເງິນຄ່າອາກອນໃຫ້ແກ່ລັດ 15 ບາດ; ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໃຊ້ແທນເງິນຄ່າວິຊາການລົງກວດກາທີ່ດິນ 1,20 0,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ); ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໃຊ້ແທນເງິນຄ່າວິຊາການລົງກວດ ກາອາຍັດຊັບທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນ 2,000,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ); ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳ ເລີຍ) ໃຊ້ແທນເງິນວາງສານ 200,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ); ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໃຊ້ ແທນເງິນຄ່າເສື້ອປົກຫຼັງສຳນວນຄະດີ 35,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ).

ເຫັນໃບຮັບການຈອງຂໍອຸທອນ ສະບັບເລກທີ 018/ຈສ.ພ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ແລະ ຄຳຮ້ອງຂໍອຸ ທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ທີ່ໄດ້ຍື່ນຂາເຂົ້າ ເລກທີ 77/ສປຊ, ລົງວັນທີ 06 ທັນວາ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ໂດຍອ້າງເຫດຜົນວ່າ: ການທີ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະ ບາງ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍເຮືອນ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານນັ້ນ ເປັນການຫາລຸນ, ໃຊ້ ຄວາມຮຸນແຮງ ເພາະວ່າ ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຫຼັບນອນ, ເປັນບ່ອນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ແກ່ຄອບຄົວ ຊຸກຍູ້ເປັນເປັນເສຍເກາງເອາຂອງ ເສມາສາງ. ສ່ວນທ່ານບອນທ່າເຮອນຕັ້ງຍຸກແມ່ນຕາມເບນຜູ້ຊຸ້ ແລະ ເບນ ເຈົ້າກຳມະສິດ ໂດຍບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຊື້ຂາຍທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ), ແຕ່ເປັນຫຍັງສານຈຶ່ງ ອອກຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບໄວ້; ການທີ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ວິນິດໄສບອກວ່າ ຕົນເປັນຜູ້ຮູ້ດີວ່າທີ່ ດິນຕອນທີ່ຂາຍນັ້ນແມ່ນມີເນື້ອທີ່ຕົວຈິງ 5,868 ຕາແມັດ ນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຈິງ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ ຂອງທີ່ດິນແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ເມືອງ ແລະ ແຂວງ. ສ່ວນການເກັບລາຍຮັບໃນແຕ່ ລະໄລຍະນັ້ນກໍແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຊຶ່ງຕົນແມ່ນປະຕິບັດຕາມພັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງເທົ່າ ນັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຕົນຈຶ່ງສະເໜີຕໍ່ສານປະຊາຊົນພາກເໜືອຂັ້ນອຸທອນ ເພື່ອຂໍຄວາມເປັນທຳ.

ເຫັນຄຳຖະແຫຼງ ສະບັບເລກທີ 13/ອຍກ.ພໜ, ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2017 ຂອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະ ການປະຊາຊົນພາກເໜືອ ໄດ້ຖະແຫຼງວ່າ ຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍທາງດ້ານກົດໝາຍ. ເຫັນວ່າ ຄຳຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເປັນຄຳຕັດສິນທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງຕາມເຫດການຕົວ ຈິງຂອງຄະດີ ແລະ ມາດຕາ 245 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປັບປຸງປີ 2012 ບາງສ່ວນ. ຈຶ່ງ ສະເໜີໃຫ້ສານປະຊາຊົນພາກເໜືອຂັ້ນອຸທອນ ພິພາກສາຕາມກົດໝາຍ.

ວິນິດໄສ

ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າບັນດາເອກະສານ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ຫຼັກຖານຕ່າງໆທີ່ມີຢູ່ໃນສຳນວນຄະດີ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາ ຜົນຂອງການໄຕ່ສວນໃນທີ່ປະຊຸມສານຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນແລ້ວ.

ເຫັນວ່າ ຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໄດ້ປະຕິບັດຖືກ ຕ້ອງຕາມກຳນົດເວລາຂໍອຸທອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 262 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແຜ່ງ ສະ ບັບປັບປຸງປີ 2012 ແລ້ວ. ດັ່ງນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນຈຶ່ງຮັບມາພິຈາລະນາ.

ເຫັນວ່າ ການທີ່ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໄດ້ອ້າງເຫດຜົນວ່າ: ການທີ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບທີ່ດິນພ້ອມດ້ວຍເຮືອນ ແລະ ບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານນັ້ນ ເປັນການທາລຸນ, ໃຊ້ຄວາມ ຮຸນແຮງ ເພາະວ່າ ທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນເປັນບ່ອນພັກພາອາໄສຫຼັບນອນ, ເປັນບ່ອນອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຄອບ ຄົວ ຊຶ່ງຈຳເລີຍບໍ່ໄດ້ໄປສື່ໂກງເອົາຂອງໃຜມາສ້າງ. ສ່ວນທີ່ດິນບ່ອນທີ່ເຮືອນຕັ້ງຢູ່ກໍແມ່ນຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຊື້ ແລະ ເປັນ ເຈົ້າກຳມະສິດ ໂດຍບໍ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຊື້ຂາຍທີ່ດິນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ) ແຕ່ເປັນຫຍັງສານຈຶ່ງ ອອກຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບໄວ້ນັ້ນ. ເມື່ອຄະນະສານແຜ່ງຂັ້ນອຸທອນຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ພິຈາລະນາແລ້ວ ເຫັນວ່າ ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ເນື້ອໃນການຂໍອຸທອນດັ່ງກ່າວຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ເປັນການຂໍອຸທອນຕໍ່ກັບ ຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບ ສະບັບເລກທີ 008/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 10 ສິງຫາ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະ ບາງ ຊຶ່ງຄະນະສານແຜ່ງຂັ້ນອຸທອນຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ກໍໄດ້ພິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງເປັນຂັ້ນອຸທອນໄປກ່ອນ ແລ້ວ ໂດຍອີງຕາມຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບ ສະບັບເລກທີ 005/ອທ.ພ, ລົງວັນທີ 28 ຕຸລາ 2016. ດັ່ງນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນ ຈຶ່ງບໍ່ນຳມາພິຈາລະນາຕື່ມອີກ.

ເຫັນວ່າ ການທີ່ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ໄດ້ອ້າງເຫດຜົນວ່າ: ການທີ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ລົງຄຳວິນິດໄສບອກວ່າ ຈຳເລີຍເປັນຜູ້ຮູ້ດີວ່າເນື້ອທີ່ດິນຕອນທີ່ຂາຍແມ່ນມີເນື້ອທີ່ຕົວຈິງ 5,868 ຕາແມັດ ແມ່ນບໍ່ ມີຄວາມຈິງ, ຜູ້ທີ່ຮູ້ປະຫວັດຄວາມເປັນມາຂອງທີ່ດິນແມ່ນອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນເມືອງ ແລະ ແຂວງ. ສ່ວນການເກັບລາຍຮັບໃນແຕ່ລະໄລຍະນັ້ນກໍແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຊຶ່ງຈຳ ເລີຍແມ່ນປະຕິບັດຕາມພັນທະໃຫ້ຖືກຕ້ອງເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອພິຈາລະນາແລ້ວ ເຫັນວ່າ ເປັນການກ່າວອ້າງທີ່ບໍ່ມີເຫດຜົນ ພຽງພໍທາງດ້ານກົດໝາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ແມ່ນຮູ້ດີມາແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນແລ້ວວ່າ ທີ່ດິນຕອນທີ່ສອງ ທີ່ຈຳເລີຍໄດ້ຂາຍໃຫ້ແກ່ໂຈດແມ່ນມີເນື້ອທີ່ຕົວຈິງພຽງແຕ່ 5,868 ຕາແມັດ ຊຶ່ງສະແດງອອກຢູ່ບ່ອນວ່າ ໃນປີ 2002 ມີໂຄງການອອກໃບຕາດິນຂອບເຂດບ້ານສັງຄະໂລກ ຈຳເລີຍເອງກໍໄດ້ແຈ້ງເນື້ອທີ່ດິນຂອງຜູ້ກ່ຽວຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ທີ່ລົງເກັບ ກຳຂໍ້ມູນທີ່ດິນວ່າ ມີເນື້ອທີ່ຕົວຈິງ 5,868 ຕາແມັດ ໂດຍອີງຕາມປຶ້ມຕິດຕາມໃບແຈ້ງກຳມະສິດກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ ດິນຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ໂຄງການອອກໃບຕາດິນ ຕາມຂາເຂົ້າ ເລກທີ 24, ລົງວັນທີ 23 ພະຈິກ 2015 ຂອງສານປະຊາຊົນ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະ ອີງຕາມແຜນທີ່ດິນສະເພາະຕອນ ສະບັບລົງວັນທີ 13 ທັນວາ 2002 ຂອງກົມຄຸ້ມຄອງທີ່ ດິນໂຄງການອອກໃບຕາດິນແຂວງຫຼວງພະບາງ ກໍໄດ້ກຳນົດເນື້ອທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວແມ່ນ 5,868 ຕາແມັດ. ແຕ່ພາຍ ຫຼັງທີ່ທ້ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ແລະ ເຮືອນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ອອກໃບຕາດິນ ສະບັບເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 12 ກັນຍາ 2003, ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ນັ້ນ ຈຳເລີຍກໍຮັບຮູ້ທີ່ດິນມີເນື້ອ ທີ່ເກີນຕົວຈິງ 1 ເຮັກຕາ ແຕ່ກໍຍັງເມີນເສີຍບໍ່ໄດ້ມີການສະເໜີຕໍ່ການຈັດຕັ້ງບ້ານ ຫຼື ແຈ້ງໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊາບ ເພື່ອໃຫ້ທຳການແກ້ໄຂ ແລະ ອອກໃບຕາດິນໃໝ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອທີ່ຕົວຈິງແຕ່ຢ່າງໃດ ແລະ ອີກປະການ ໜຶ່ງ ໃນເວລາຊື້ຂາຍນຳກັນນັ້ນ ຈຳເລີຍກໍບໍ່ໄດ້ມີການແຈ້ງເນື້ອທີ່ດິນຕົວຈິງຂອງທີ່ດິນຕອນດັ່ງກ່າວໃຫ້ໂຈດຊາບ. ໂດຍ ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ຄຸນນະພາບຂອງຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຂາຍ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ. ຖ້າວ່າຊັບສິ່ງຂອງທີ່ ຂາຍນັ້ນ ຫາກບໍ່ມີຄຸນນະພາບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາແລ້ວ ຜູ້ຂາຍຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຊັບສິ່ງຂອງດັ່ງກ່າວ. ດັ່ງ ນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນຈຶ່ງບໍ່ພິຈາລະນາໃຫ້ໄດ້.

ເຫັນວ່າ ຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແຕ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ສານຂັ້ນອຸ ທອນພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າ ຄຳຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14

ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ທີ່ໄດ້ລົງຄໍາຕັດສິນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ເສຍເງິນຄ່າອາກອນຂອງລັດ 119,025 ບາດ ແລະ ໃຫ້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ເສຍເງິນຄ່າອາກອນໃຫ້ແກ່ລັດ 15 ບາດນັ້ນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 6 ຂໍ້ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທໍານຽມສານ ສະບັບປັບປຸງປີ 2006 ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ຄ່າທໍານຽມສານໃຫ້ເສຍເປັນເງິນກີບ. ດັ່ງນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ໂຈດເສຍອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 5,951,273 ບາດ ທີ່ເສຍຄະດີ ໂດຍໃຫ້ເສຍເປັນເງິນກີບ. ສ່ວນການຄິດໄລ່ຕົວຈິງແມ່ນມອບໃຫ້ພະນັກງານປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານເປັນຜູ້ຄິດໄລ່ ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ຈຶ່ງເປັນການຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ເຫັນວ່າ ຄໍາຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ພາກດ້ວຍເຫດນີ້ຍັງບໍ່ກົງກັບພາກວິນິດໄສເທື່ອ ຊຶ່ງສະແດງອອກຢູ່ບ່ອນວ່າ ຢູ່ໃນພາກວິນິດໄສໄດ້ວິນິດໄສ ບອກວ່າ: ໃຫ້ລົບລ້າງສັນຍາຊື້ຂາຍ ສະບັບເລກທີ 01/ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ບາງສ່ວນ ລົບລ້າງໃນສ່ວນທີ່ເປັນໂມຄະ ຄື: ເນື້ອທີ່ດິນ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ ຖິ້ມ ພ້ອມທັງລົບລ້າງໃບຕາດິນ ເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 07 ກຸມພາ 2014 ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ອອກຊື້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ຖິ້ມ ແລ້ວມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກໃບຕາດິນໃໝ່ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ແຕ່ກົງກັນຂ້າມພັດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລົງໄວ້ໃນພາກດ້ວຍເຫດນີ້ຂອງຄໍາຕັດສິນສະບັບດັ່ງກ່າວເທື່ອ ໂດຍອີງຕາມມາດຕາ 279 ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປັບປຸງປີ 2012 ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ວ່າ: ສານຂັ້ນຕົ້ນໄດ້ວິນິດໄສແລ້ວແຕ່ບໍ່ໄດ້ລົງຄໍາຕັດສິນ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາບັນຫາໃດໜຶ່ງ ແລະ ສາເຫດອື່ນ. ສະນັ້ນ, ສານຂັ້ນອຸທອນຈຶ່ງເຫັນຄວນປ່ຽນແປງຄໍາຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ພາກດ້ວຍເຫດນີ້ໃຫ້ກົງກັບພາກວິນິດໄສ ບອກວ່າ: ໃຫ້ລົບລ້າງສັນຍາຊື້ຂາຍ ສະບັບເລກທີ 01/ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ບາງສ່ວນ ລົບລ້າງໃນສ່ວນທີ່ເປັນໂມຄະ ຄື: ເນື້ອທີ່ດິນ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ ຖິ້ມ ພ້ອມທັງລົບລ້າງໃບຕາດິນ ເລກທີ 223; ລົງວັນທີ 07 ກຸມພາ 2014 ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ອອກຊື້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ຖິ້ມ ແລ້ວມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກໃບຕາດິນໃໝ່ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ຈຶ່ງເປັນການຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ.

ເຫັນວ່າ ການທີ່ສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ລົງຄໍາຕັດສິນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ສິ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນບໍ່ພໍຄົນໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ພຽງແຕ່ຜູ້ດຽວນັ້ນ ເປັນການລົງຄໍາຕັດສິນທີ່ຍັງບໍ່ທັນສອດຄ່ອງກັບເຫດການຕົວຈິງຂອງຄະດີເທື່ອ ເນື່ອງຈາກວ່າ ອີງຕາມເນື້ອໃນຄໍາຮ້ອງຟ້ອງຂອງໂຈດໄດ້ອ້າງວ່າ: ການຊື້ເນື້ອທີ່ດິນສອງຕອນ ຈາກຈໍາເລີຍແມ່ນໄດ້ຊື້ຮ່ວມກັນກັບບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ອີງຕາມສັນຍາຊື້ຂາຍທີ່ດິນ ສະບັບລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາ ແລະ ລາຍເຊັນຂອງຜູ້ຊື້ກໍແມ່ນໂຈດກັບບຸກຄົນທີສາມ ພ້ອມກັນນີ້ໂຈດເອງກໍຮັບຮູ້ວ່າ ໃນວົງເງິນຈໍານວນ 9,600,000 ບາດ ທີ່ຊື້ທີ່ດິນຈາກຈໍາເລີຍນັ້ນ ແມ່ນມີເງິນຂອງທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ເຄິ່ງໜຶ່ງ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມສານຂັ້ນຕົ້ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນໍາມາພິຈາລະນາລົງໃນຄໍາຕັດສິນໃຫ້ຈໍາເລີຍສິ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນຄືນໃຫ້ແກ່ໂຈດ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມເທື່ອ. ແຕ່ຜ່ານການດໍາເນີນຄະດີແພ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນຂັ້ນອຸທອນຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ກັບທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ໄດ້ໃຫ້ການວ່າ: ຕໍ່ກັບຄໍາຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນຕົ້ນທີ່ໄດ້ລົງຄໍາຕັດສິນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ໄດ້ສິ່ງເງິນຄ່າທີ່ດິນບໍ່ພໍຄົນໃຫ້ແກ່ໂຈດນັ້ນ ພວກກ່ຽວເຫັນດີແລ້ວ, ສ່ວນເງິນຈະນໍາໄປຕົກລົງແບ່ງປັນກັນເອງຕ່າງຫາກ ແລະ ບໍ່ຂໍໃຫ້ສານຂັ້ນອຸທອນນໍາມາພິຈາລະນາ ໂດຍອີງຕາມຄໍາໃຫ້ການຊ້ອງໜ້າ ສະບັບລົງວັນທີ 20 ມີນາ 2013 ລະຫວ່າງທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ກັບທ້າວ ແສງວິງຈິດ

(ບຸກຄົນທີສາມ). ດັ່ງນັ້ນ ກ່ຽວກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ໂຈດກັບບຸກຄົນທີສາມໄປເວົ້າກັນເປັນເລື່ອງໜຶ່ງ ຕ່າງຫາກ ສານຂັ້ນອຸທອນຈຶ່ງບໍ່ນໍາມາພິຈາລະນາ.

ເຫັນວ່າ ຄໍາຖະແຫຼງ ສະບັບເລກທີ 13/ອຍກ.ພໜ, ລົງວັນທີ 28 ກຸມພາ 2017 ຂອງຫົວໜ້າອົງການໄອຍະ ການປະຊາຊົນພາກເໜືອ ເປັນຄໍາຖະແຫຼງທີ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍທາງດ້ານກົດໝາຍ.

ຈາກເຫດຜົນທີ່ໄດ້ວິນິດໄສມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ເຫັນວ່າ ຄໍາຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະ ຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ເປັນຄໍາຕັດສິນທີ່ຍັງບໍ່ທັນຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເຫດການ ຕົວຈິງຂອງຄະດີ ແລະ ກົດໝາຍບາງສ່ວນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຄະນະສານແພ່ງຂັ້ນອຸທອນຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ຈຶ່ງເຫັນ ຄວນພິພາກສາປ່ຽນແປງຄໍາຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນ ຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ບາງສ່ວນ ບອກວ່າ: ໃຫ້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ເສຍອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 782 ບາດ ທີ່ຮ້ອງຟ້ອງເກີນ ແລະ ໃຫ້ຈໍາເລີຍເສຍອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 5,951,273 ບາດ ທີ່ເສຍຄະດີ ໂດຍໃຫ້ເສີຍເປັນເງິນກີບ. ສ່ວນການຄິດໄລ່ຕົວຈິງແມ່ນມອບໃຫ້ພະນັກງານປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ເປັນຜູ້ຄິດ ໄລ່ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ປ່ຽນແປງພາກດ້ວຍເຫດນີ້ໃຫ້ກົງກັບພາກວິນິດໄສ ບອກວ່າ: ໃຫ້ລົບລ້າງສັນຍາຊື້ຂາຍ ສະບັບເລກທີ 01/ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ບາງສ່ວນ ລົບລ້າງໃນສ່ວນທີ່ເປັນ ໂມຄະ ຄື: ເນື້ອທີ່ດິນ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ ຖິ້ມ ພ້ອມທັງລົບລ້າງໃບຕາດິນ ເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 07 ກຸມພາ 2014 ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ອອກຊື້ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ຖິ້ມ ແລ້ວມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກໃບຕາດິນໃໝ່ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈໍາພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີ ສາມ) ນອກນັ້ນແມ່ນຢັ້ງຢືນເອົາຕາມຄໍາຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ທັງໝົດ.

ເຫັນວ່າ ຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາ ເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍເງິນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນຄະດີ ຕາມໃບຕິດຕາມການໃຊ້ຈ່າຍເງິນວາງສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸ ທອນ ສະບັບເລກທີ 006/ສປຊ.ຈ, ລົງວັນທີ 28 ມີນາ 2017 ລວມທັງໝົດ 200,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ ໂດຍ ອີງຕາມມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ ສະບັບປັບປຸງປີ 2006 ແລະ ມາດຕາ 158 ຂອງກົດ ໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປັບປຸງປີ 2012. ຊຶ່ງເງິນຈໍານວນດັ່ງກ່າວນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ໄດ້ຈ່າຍ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດແລ້ວ ຕາມໃບຮັບເງິນວາງສານ ສະບັບເລກທີ 11/ຈສ.ພ, ລົງວັນທີ 17 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາ ຊົນແຂວງຫຼວງພະບາງ ຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ເງິນວາງສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 200, 000 ກີບ ເອົາເອງ.

ເຫັນວ່າ ຄໍາຮ້ອງຂໍອຸທອນຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາ ເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍເງິນຕາມໃບຄິດໄລ່ເງິນຄ່າທຳນຽມສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ ສະບັບເລກທີ 010/ສປຊ.ຈ, ລົງວັນ ທີ 28 ມີນາ 2017 ລວມທັງໝົດ 251,000 ກີບ ຄືນໃຫ້ແກ່ລັດ ໂດຍອີງຕາມມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າ ທຳນຽມສານ ສະບັບປັບປຸງປີ 2006 ແລະ ມາດຕາ 158 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2012. ຊຶ່ງເງິນຈໍານວນດັ່ງກ່າວນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ໄດ້ຈ່າຍຄືນໃຫ້ແກ່ລັດແລ້ວ ຕາມໃບຮັບເງິນຄ່າທຳນຽມສານ ສະບັບເລກທີ 10/ສປຊ, ລົງວັນທີ 31 ມີນາ 2017 ຂອງສານປະຊາຊົນພາກເໜືອ ຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາ ເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນຄ່າທຳນຽມສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 251,000 ກີບ ເອົາເອງ.

ເຫັນວ່າ ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ເປັນຜູ້ຂໍອຸທອນ ຈຶ່ງເຫັນຄວນໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈໍາເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍ ເງິນຄ່າຂໍອຸທອນ 30,000 ກີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ ສະບັບ ປັບປຸງປີ 2006.

ເຫັນຕາມມາດຕາ 17, 123, 205, 217, 244, 259, 260, 262, 263, 264, 265, 269, 271, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 288 ແລະ ມາດຕາ 290 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງສະບັບປັບປຸງປີ 2012;

ເຫັນຕາມມາດຕາ 6, 16, 17, 24 ແລະ ມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ ສະບັບປັບປຸງປີ 2006.

ດ້ວຍເຫດນີ້

ຈຶ່ງໄດ້ພິພາກສາຄະດີແພ່ງເລື່ອງນີ້ເປັນຂັ້ນອຸທອນ ໂດຍຊ້ອງໜ້າໂຈດ, ຈຳເລີຍ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ.

ຕາມຮຸບຄະດີ: ຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ມາພິຈາລະນາ.

ຕາມເນື້ອຄະດີ: ບອກວ່າ ຄຳຮ້ອງຂໍອຸທອນ ສະບັບລົງວັນທີ 02 ທັນວາ 2016 ຂອງນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແຕ່ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ສານພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ພິພາກສາ: ປ່ຽນແປງຄຳຕັດສິນ ສະບັບເລກທີ 012/ຂຕ.ພ, ລົງວັນທີ 14 ພະຈິກ 2016 ຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ບາງສ່ວນ ບອກວ່າ: ໃຫ້ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ) ເສັຍອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 782 ບາດ ທີ່ຮ້ອງຟ້ອງເກີນ ແລະ ໃຫ້ຈຳເລີຍເສັຍອາກອນຂອງລັດ 2% ຂອງມູນຄ່າ 5,951,273 ບາດ ທີ່ເສັຍຄະດີໂດຍໃຫ້ເສັຍເປັນເງິນກີບ. ສ່ວນການຄິດໄລ່ຕົວຈິງແມ່ນມອບໃຫ້ພະນັກງານປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ເປັນຜູ້ຄິດໄລ່ໃນເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ແລະ ປ່ຽນແປງພາກດ້ວຍເຫດນີ້ໃຫ້ກົງກັບພາກວິນິດໄສ ບອກວ່າ: ໃຫ້ລົບລ້າງສັນຍາຊື້ຂາຍ ສະບັບເລກທີ 01/ສຄລ, ລົງວັນທີ 08 ມັງກອນ 2012 ບາງສ່ວນ ລົບລ້າງໃນສ່ວນທີ່ເປັນໂມຄະ ຄື: ເນື້ອທີ່ດິນ 1 ເຮັກຕາ ເທົ່າກັບ 10,000 ຕາແມັດ ຖິ້ມ ພ້ອມທັງລົບລ້າງໃບຕາດິນ ເລກທີ 223, ລົງວັນທີ 07 ກຸມພາ 2014 ມີເນື້ອທີ່ 1 ເຮັກຕາ 5,868 ຕາແມັດ ອອກຊື້ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ຖິ້ມ ແລ້ວມອບໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ອອກໃບຕາດິນໃໝ່ທີ່ມີເນື້ອທີ່ 5,868 ຕາແມັດ ໃຫ້ແກ່ທ້າວ ເພັດຈຳພອນ (ໂຈດ) ແລະ ທ້າວ ແສງວິງຈິດ (ບຸກຄົນທີສາມ) ນອກນັ້ນແມ່ນຍັງຢືນເອົາຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານປະຊາຊົນຂັ້ນຕົ້ນແຂວງຫຼວງພະບາງ ທັງໝົດ.

ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນວາງສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 200,000 ກີບ ເອົາເອງ.

ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ຮັບຜິດຊອບເງິນຄ່າທຳນຽມສານຢູ່ສານຂັ້ນອຸທອນ 251,000 ກີບ ເອົາເອງ.

ໃຫ້ນາງ ບຸນທັນ (ຈຳເລີຍ) ຈ່າຍເງິນຄ່າຂໍອຸທອນ 30,000 ກີບ.

ໄດ້ບອກໂຈດ, ບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ຈຳເລີຍຊາບແລ້ວ ຖ້າຝ່າຍໃດບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ກັບຄຳພິພາກສາສະບັບນີ້ ມີສິດຂໍລົບລ້າງ ແລະ ຫົວໜ້າອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນພາກເໜືອ ມີສິດສະເໜີຄັດຄ້ານໄດ້ພາຍໃນກຳນົດເວລາສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງຄຳພິພາກສາເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານຄະນະສານ

ຈັນສາ ພິມດີສະຫວັດ

ຈຳສານ

ບຸນມາ ຮັກຫຼ້າມາລາວິງ

ສໍາເນົາຖືກຕ້ອງຕາມ ສ:ປັບເລນ
ທຽມ:ໜຶ່ງ, ວັນທີ 20 ເມສາ 2017

ວິເຄາະໜຶ່ງ

ບຸນມາ ຮັກຫຼ້າມາລາວິງ